

מחזור לכל מועדי השנה

כולל

כל התפלות והפיוטים

כפי מנהג המדינות

פולין, בעהמען, מעהרען ואונגארן.

מסודר בסידור נאה ומוגה בתכלית הדיוק

עם תרגום אשכנזי

מהחכם זלמן כוכב טוב שמערן.

חלק שמיני:
ליום שביעי ואחרון של פסח.

וויען, שנת תרמ"ז לפ"ק.
איינענטדום אונד פערלאג פאן י. ז. שלעזינגער'ס בוכהאנדלונג
וויען, זייטענשטעטענגאססע, 5.

MACHSOR.

Die sämtlichen

Festgebete der Israeliten

mit bestgeordnetem Texte und

deutscher Uebersetzung

nach den vorzüglichsten Autoren gesammelt

von

S. G. Stern.

(Ausgabe in neun Theilen.)

Achter Theil:

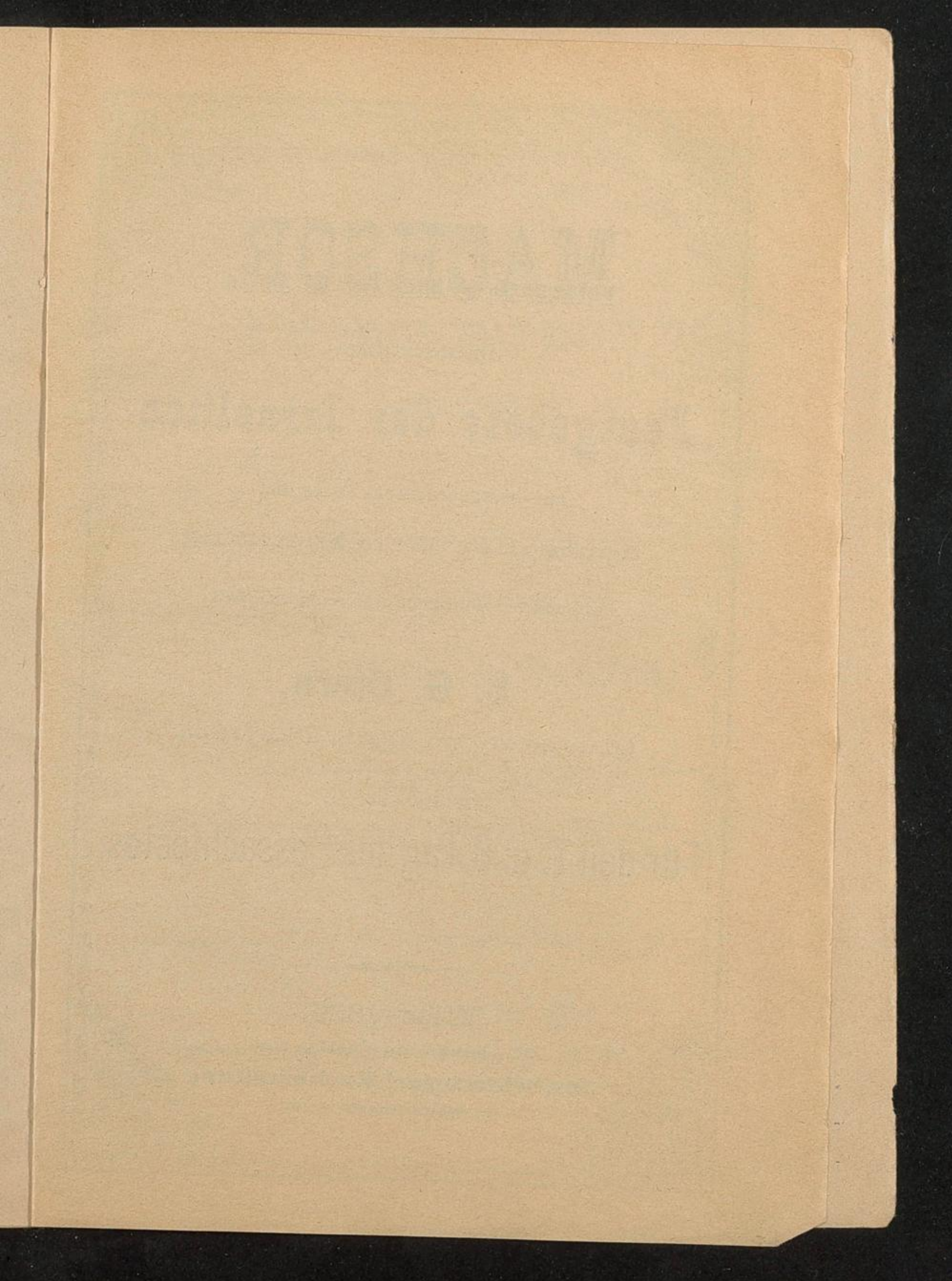
Für den 7. u. 8. Tag des Pessachfestes.

Wien, 1889.

Eigenthum und Verlag von

Jos. Schlesinger's Buchhandlung

1., Seitenstettengasse Nr. 5.

Vor dem Eintritte in das Bethaus.

וְאָנִי בְרוּב חֶסֶדְךָ אָבֹא בֵיתְךָ אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל־הַיְכָל־קֹדֶשְׁךָ בְּיְרֵאֲתָךָ:

Nach dem Eintritte in das Bethaus.

בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרַנָּשׁ:

Wie schön sind deine
Hütten Jakob, deine Wohnun-
gen Israel! Deiner Vaterhuld
vertrauend, trete ich ein, Herr,
in dein Haus, und beuge mich
vor dir in deinem heiligen
Tempel in Gottesfurcht. Mit
der innigsten Lust und Liebe
trete ich ein, Herr, in dein
Haus, betrete ich die Stätte,
wo du thronest in deiner Herr-
lichkeit. Ich beuge mich, ich
bücke mich, ich beuge das Knie
vor dir, meinem Gott, der mich ge-
schaffen. Möge mein Gebet vor dich
gelangen in einer gnadenreichen
Stunde. Gott, in deiner Gna-
denfülle erhöre mich und sende
mir deine Wahrheit und dein
Heil! Amen!

Ich rufe Dich an, o, so er-
höre mich, Allmächtiger! neige mir
Dein Ohr, merk auf mein Gebet.
Aus Gnade will ich Dein Antlitz
schauen, und wachend mich ergötzen
an Deiner Gottesgestalt. Ich ver-
traue Dir, Ewiger, rufe mir zu:
Du bist mein Gott! Vernimm mein
lautes Gebet, wenn ich zu Dir flehe;
wenn ich meine Hände aufhebe zu
Deinem heiligen Chore. Ewiger,
mein Gott! ich flehe zu Dir und
Du heilest mich. Zu Dir, Ewiger;
ruf ich; Dich, mein Gott flehe ich
an. Laß Dein Antlitz leuchten über

מָה טָבוּ אֱהֹלֶיךָ יַעֲקֹב.
מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאָנִי
בְרוּב חֶסֶדְךָ אָבֹא בֵיתְךָ.
אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל־הַיְכָל קֹדֶשְׁךָ
בְּיְרֵאֲתָךָ: " אֶהְבֹּתִי מֵעוֹן
בֵּיתְךָ. וּמִקוּם אֲשֶׁכֶּן
כְּבוֹדְךָ: וְאָנִי אֲשֶׁתַּחֲוֶה
וְאֶכְרַע אֶבְרָכָה לְפָנַי־יְיָ
עֲשֵׂי: וְאָנִי תִפְלְתִי לְךָ יְיָ
עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרוּב־
חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ:

אָנִי קָרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל. הֲטָ-
אֲזַנְךָ לִי שָׁמַע אִמְרֹתַי: אָנִי בְּצַדֶּךָ
אֶתְחַזֵּה פָנֶיךָ. אֲשַׁבְּעֶה בְּהַקִּיץ
תְּמוֹנֹתֶיךָ. וְאָנִי עָלֶיךָ בְּמַחְתִּי יְיָ.
אִמְרֹתֵי אֱלֹהֵי אֲתָה: שָׁמַע קוֹלִי
תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֶיךָ. בְּנִשְׁאֵי יָדַי
אֶל־דְּבִיר קֹדֶשְׁךָ: " אֱלֹהֵי שׁוּעֹתַי
אֱלֹהֶיךָ וְתַרְפְּאֵנִי: אֱלֹהֶיךָ יְיָ אֶקְרָא
וְאֶל־אֲדָנָי אֶתְחַנֵּן: הֲאִירָה פָנֶיךָ

Deinen Knecht, hilf mir durch Deine Gnade. Denn zu Dir, Ewiger! hoffe ich, Du mein Gott und Herr, erwiederst mein Vertrauen. Erhöre Ewiger, mein Gebet, vernimm meine Klagen und laß meine Thränen nicht unbeschwichtigt. Erhöre mich, Ewiger, und sei mir gnädig, sei Du, o Gott! Beistand mir.

שיר Ich freue mich, wenn man zu mir spricht. „Laß in des Ewigen Haus uns gehen.“ Ich freue mich Deiner Verheißung, wie Einer, der große Ausbeute gewinnt. O merke auf meine Klagen, mein König und mein Gott! wenn ich zu Dir bete. Ewiger! frühe mögest Du mich hören, frühe schon wende ich mich zu Dir mit meinem Hoffen. Ich rufe Dich an, denn Du antwortest mir, Allmächtiger! neige mir Dein Ohr und erhöre mein Gebet! Mein Fuß steht auf ebener Bahn; in Chören danke ich dem Ewigen.

על־עבְדְךָ. הוֹשִׁיעַנִי בְחַסְדְךָ: כִּי לָךְ יי הוֹחֵלְתִי. אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: שִׁמְעָה תַפִּלְתִּי יי. וְשׁוֹעֲתִי הָאֲזִינָה. אֶל־דַּמְעֹתַי אֶל־תִּהְרָשׁ: שִׁמְעֵ יי וְחַנּוּנֵי יי הִיָּה עֲזָרָה לִי:

שיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שִׁמְחָתִי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יי גִּילָךְ: שֵׁשׁ אָנֹכִי עַל אִמְרֹתֶךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב: הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכִי וְאֱלֹהֵי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל: יי בְּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בְּקֶר אֶעֱרָךְ לָךְ וְאַצְפֶּה: אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אֲזַנְךָ לִי שִׁמְעֵ אִמְרֹתַי: רַגְלֵי עֲמָדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֶבְרָךְ יי:

זיתא צמס' זרכות ד' לנ"ד ע"ז חסידים סרסונוים היו זמין טעה אחת ואח"כ הסתללו דהיינו טעהו לעשות להעיר נשסם אל התפעלויות ולהכין לצסם צטהרת הרעיון ללציהם טטטוים להסתלל עליו זמטטס ססורס וע"כ נסגו חסידֵי עליון ולנטי מעטס הצלים לחריסם כדמללנו זסרסס סדוריס קדמונים ליסס זעטס אחר למירת פסוקי זס עוזו ללזנר פסוק זס:

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵּיתֶךָ. עוֹד יִהְיֶה לְלוֹךְ סָלָה:

זיטסה זעט ויזנר תפלה זז.

מִי אָנֹכִי שֶׁאֲזַכֶּה לְהַתְּפַלֵּל לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֵל גְּדוֹל וְנוֹרָא וְאָנֹכִי אִישׁ חוֹטֵא וְהִכְעַסְתִּי שְׁמוֹ הַגְּדוֹל בְּמַעֲשֵׂי הָרָעִים. וְאֲנִי בְּשׁוֹר וְדָם עֶפֶר וְאֶפֶר. וְאֲנִי כְּדָאִי וְרָאוִי לְחַזְבִּיר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל בְּמָה פְּעָמִים. אוֹי לִי אֵיךְ אֶשָּׂא פָנַי לְעַמּוּד לְפָנַי הַמְּלָךְ הַגְּדוֹל וְנוֹרָא מְלָךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵת כָּל הָעֲלוֹת וְסַבְתָּ כָּל הַסַּבּוֹת אֵלָּא מִפָּנַי רַחֲמֵי וְחַסְדֵי הַגְּדוֹלִים שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו. וְרוֹצֵה בְּתַפִּלָּה וּבְתַחֲנוּנִים שֶׁל עֲבָדָיו. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר קְרוֹב יי לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה עֲדִיךָ כָּל בְּשׁוֹר יְבוֹאוּ:

תפלת מנחה לערב יום טוב

פִּרְשַׁת הַקְּרִבּוֹת Man sagt

אשר Wohl denen, die da sitzen in deinem Hause, und immerfort dich preisen! Selah! Wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott, der Herr!

תהלה Ein Lobgesang von David. Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tag will ich dich loben, und preisen deinen Namen in Ewigkeit. Groß ist Gott und gepriesen über Alles, und seine Größe unerforschlich. Eine Zeit rühmt der andern dein Wirken, und deine Allmacht verkünden sie. Die Pracht und Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervollen Worte sind mein Gespräch. Von der gewaltigen Macht deiner Wunderthaten reden sie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Angedenken deiner unendlichen Güte strömt von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Huld und Milde. Gott ist gültig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Darum danken dir, Gott alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie; daß sie verkünden den Menschenkindern seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott ist es, der stützet die Fallenden, und aufrichtet, die gebeugt sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen die Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand und sättigest Alles, was lebet, mit Wohlthun. Gott ist gerecht in allen seinen Wegen, liebreich in allen

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך
סלה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם
שׂי אלהיו:

קמה תהלה לדוד. ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזו נוראותיך יאמרו ונגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים ונגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודו יי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזוקק לכל הפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נתן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד

seinen Werken. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen, er hört ihr Schreien und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit Halleluja! lobet Gott den Herrn.

כי Wenn ich rufe den Namen Gottes, so gebet Gott die Größe.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ, פָּתַח לִי אֶת-פִּי, וְיִפְתָּח אֶת-מִנְחַת-פִּי, וְיִשְׁמַע אֶת-קוֹלִי, וְיִשְׁמַע אֶת-שִׁירֵי דָבָרֵינוּ.

ברוך Gelobt seiest du, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Isaaks und Jakobs; du, der große, mächtige, und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott der in Güte und Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens Willen in seiner Liebe.

מִלֵּךְ Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild! Gelobt seiest du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

אֵתָּה Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

מְכַלְכֵּל Der verpfleget die Lebenden, in seiner Milde, und belebet die Todten, in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit; der stützet, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל-קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְאֱמֶת: רְצוֹן יִרְאֶוּ יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִזְשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֲהַבָּיו וְאֶת-כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל יְיָ יְדָבָר־פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל-בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

כִּסְף לֹוֹנֵךְ חֲנִי קָדִישׁ.

יְיָ שֵׁם יְיָ אֱקַרָא הָבֵי גִדְל לְאֵלֹהֵינוּ:

אֲדַבְּרֵי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתָּהּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקִנְיַת הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִלֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדַבְּרֵי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסְדְּךָ. מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָה. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מִלֵּךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten Gelobt seiest du, Gott, der belebet die Todten.

Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah! Gelobt seiest du, Gott, heiliger Weltengott!

Du begnadigest den Menschen mit Verstand, und in deiner Lehr' und Offenbarung ist ihm die verständige Erkenntniß gegeben. Begnadige uns aus deiner Gnadensfülle mit Erkenntniß, Einsicht und Verstand. Gelobt seiest du, Gott, der da begnadiget den Menschen mit seiner Erkenntniß.

Der Vater, führe uns ein in deine Lehre, und würdige uns der Herr, in deinem Heiligthume. Gib, daß wir aus jeglicher Verirrung in

מנחה לערב יום ט"ו

וּנְאָמֵן אֶתְּךָ לְהַחֲיוֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיהַ הַמֵּתִים:

*) אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם בַּעַת וּמְלַמֵּד
לְאָנוֹשׁ בִּינָה. חֲנִנוּ מֵאַתָּה בָּעֵת
בִּינָה וְהַשְׁכֵּל. בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן
הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אֲבוֹנוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקַרְבֵנו
מִלְכָנוּ לְעִבּוּדְתְךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ

*) קדושה לש"ץ.

Wir heiligen deinen Namen in der Welt, wie sie ihn heiligen in den höchsten Himmelhöhen — wie es geschrieben steht durch deinen Propheten: Und es rufet der Eine dem Andern zu, und spricht:

Heilig, heilig, heilig, ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

Und die ihnen gegenüber stehen, die sprechen: gelobt —

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben:

Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten. Halleluja!

Durch alle Zeiten verkünden wir deine Macht und Größe, und heiligen deine Heiligkeit bis in Ewigkeit. Dein Lob, Herr, das weichet nie und nimmer aus unserm Munde; denn du bist der große und heilige Weltengott und Herr. Gelobt seiest du Gott, heiliger Weltengott.

*) נִקְדַּשׁ אֵת שִׁמְךָ בְּעוֹלָם. בְּשֵׁם
שִׁמְקֵדִישִׁים אוֹתוֹ בְּשָׁמַי מָרוֹם. כְּכַתוּב
עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ יי
צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
Borb. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ:
Borb. וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:

יְמַלֹּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ
צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:
Borb. לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח

נִצְחִים קִדְשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבַּחְךָ אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינֵנוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מְלֹךְ
גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ:

der vollkommensten Sinnesänderung nähern Erkenntniß und Anbetung, und Bekehrung zu dir wiederkehren. Gelobt seist du, Gott, der an solcher Sinnesänderung und Bekehrung hat sein Gefallen.

אלהה Vergib uns, Vater, wo wir gesündigt, und verzeihe uns, Herr, wo wir uns vergangen: denn du bist es, der vergibt und versöhnet. Gelobt sei du Gott, Allerbarmender, der so oft und so Vieles uns vergibt.

ראה Schau auf uns, Herr, in unserer Erniedrigung, und streite du unsern Streit für uns: erlöse uns — bald um deines heiligen Namens willen; du bist ein mächtiger Erlöser. Gelobt seiest du, Gott, Erlöser Israels!

רפאנו „Heile uns, Gott, und wir sind geheilet; hilf uns, und es ist uns geholfen; denn du bist unser Ruhm und Stolz!“ Sende du uns eine vollkommene Heilung und Genesung für jedes Leid und Weh; du bist der allwaltende, allesvermögende Gott und Herr, ein treuer Arzt, verläßlich und voll Erbarmen! Gelobt seist du, Gott, der heilet die Kranken Israels!

ברך Segne uns, Gott und Herr, das Jahr und alle seine Erzeugnisse und Erträgnisse zum Guten! Gib Segen der Erde! Sättige uns aus deiner Gnadenfülle; segne uns das Jahr, daß es eines der besten sei reich an allen Gütern deiner Huld. Gelobt seist du Gott, der da segnet die Jahre.

תקע Laß ertönen die große Posaune zu unserer Erlösung, und erhebe du das Banner, um das sich sammeln und einigen unsere Verbannten. Einige uns und sammle uns von allen vier Enden und Ecken der Welt Gelobt seist du, Gott, der da sammelt die Zerstreuten seines Volkes Israel!

השיבה Setze unsere Richter wieder ein wie ehedem, und unsere Rätthe wie einst in alter Zeit; wende ab von uns Kummer, Noth und Klage, und regiere du, Gott, allein über uns, in deiner Liebe und Barm-

בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

סלה לנו אבינו כי חטאנו מחל | לנו מלפניו כי פשענו. כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך. כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל:

רפאנו יי וגרפאנו. הושיענו וגושעה. כי תהלתנו אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה. ותן ברכה על פני האדמה ושבענו מטובה. וברך שנתנו בשנים הטובות. ברוך אתה יי מברך השנים:

תקע בשופר גדול | לחרותנו ושא גם לקבץ גליותנו. וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ. ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל: השיבה שופטינו בכראשונה. ויועצינו כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחה. ומלוד עלינו אתה יי

herzigkeit, auf daß wir gerechtfertiget werden im Gerichte. Gelobt seist du, Gott, Herr, der da liebet das Recht und das Gericht.

Den Lästerern möge keine Hoffnung bleiben; die den Frevel üben, die mögen in dem Augenblicke vergehen; das Reich des Uebermuthes möge zu Grunde gehen, ausgerottet und getilgt sein, und er vor dir sich demüthigen bald und in unsern Tagen. Gelobt seist du, Gott, der dem Feinde bricht die Kraft und demüthiget den Uebermuth.

Ueber die Frommen und Gerechten, über die Alten und Weisen deines Volkes Israel; über seine Schriftkundigen, die das Gotteswort uns erhalten; über die Fremden, die im Glauben und im Rechte sind; über uns Alle, die wir deinem göttlichen Worte nachgehen und anhängen — möge walten dein Erbarmen, Herr! Gib allen, die da hoffen und vertrauen auf deinen Namen in Wahrhaftigkeit, ihren vollen Lohn, und gib uns mit ihnen dereinst unser Theil in der Ewigkeit, auf daß wir nicht beschämt werden in unserer Hoffnung, wo wir auf dich vertrauen. Gelobt seiest du, Gott, du die Stütze, du die Zuversicht der Frommen und Gerechten.

Ueber Jerusalem, die Gottesstadt, möge dein Erbarmen walten, und deine Herrlichkeit darin, wie du, es uns hast verheissen. Erbaue sie nächstens und in unsern Tagen, erbaue sie für die Ewigkeit, und richte in ihr bald wieder auf den Thron, auf dem einst David saß, und gib ihm Bestand und Festigkeit. Gelobt seist du, Gott, der Jerusalem erbauet.

Den Sprößling Davids, deines Knechtes, laß in Bälde wieder aufsprießen, und sein Haupt sich erheben in deinem Heile; denn auf dein Heil hoffen wir alle Tage. Gelobt seist du, Gott, der das Horn des Heiles läßt sprießen.

Erhöre du, Gott, unsere Stimme, und verfare mild und schonend und barmherzig, Herr mit uns. Empfange mit Wohlwollen und

מנחה לערב יום טוב

לְבַדְדָּךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ
בְּמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכָל
עוֹשֵׂי רָשָׁעָה כְּרָגַע יֵאבְדוּ וְכָל
מְהַרְרָה יִפְרָתוּ וְהַיָּדִים | מְהַרְרָה
תִּעַקֵּר וְתִשְׁבֵּר וְהַמַּגֵּר וְתִכְנִיעַ
בְּמְהַרְרָה בְיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
שׂוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ זָדִים:

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל
זְקֵנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת |
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גִּירֵי הַצַּדִּיק וְעַל־יְנוּ
יְהוֹמוֹ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שְׂכָר
טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת
וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא
נִבּוֹשׁ כִּי בָדָב בְּטַחְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצְדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב
וְתִשְׁכַּחן בְּרַחֲמֶיךָ כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ
וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין
עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהַרְרָה לְתוֹכָהּ
תִּכְבֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צִמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהַרְרָה
תִּצְמִיחַ וְקָרְנוֹ תָרוֹם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָל־הַיּוֹם. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מִצְמִיחַ קָרְן יִשׁוּעָה:

שָׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּם
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
אֵת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׂוֹמֵעַ תְּפִלוֹת

der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm für unser Leben, das wir vertrauen, Herr, in deine Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan, für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarrender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

ועל Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöht und verherrlicht dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

וכל Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

שלום Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist Friedensherr und Fürst! Möge es dir gefallen zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden. Gelobet seist Du, Gott, der mit dem Frieden segnet sein Volk Israel.

Herr Gott! Bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippen vor trügerischen Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lästerern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für Deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit und Willigkeit deinen Geboten nachgehe, und die Böses sinnen wider

einem ganzen, ungetheilten Herzen so wie wir heute es bekennen. Gelobt seist Du, Herr, dem aller Dank gebührt.

וגעד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך וגםפר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיק שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך ארון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה פתה לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי

על שאנתנו מודים לך. ברוך אל ההודאות

mich, keine Gewalt und Macht je haben über mich. Zerflöre du, Herr, ihren Rathschluß, und verderbe du ihre Pläne und Entwürfe, — um deines heiligen Namens willen, um deiner starken Hand, um deines heiligen Glaubens und der heiligen Thora willen; — auf daß errettet werden Alle, die dir anhänglich sind in der Liebe und in Treue, hilf mir, Gott, und steh mir bei und erhöre mein Gebet.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, meinem Hort und Erlöser.

Der den Frieden schaffet in seinen Höhen, der schaffet Frieden unter uns und Frieden über Israel! Amen.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמניות וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמניות: ס"ז סוזר סתפלה ולומר קדיש סלס.

סדר ערוב תבשילין

Wenn der zweite Festtag auf Freitag fällt, nimmt man am Vorabende des Festes ein Brod und ein Gericht und sagt folgendes:

ברוך Gelobt seist du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt! der du uns durch deine Gebote geheiliget und uns befohlen hast das Gebot des Erub.

בהדין ערובא יהא שרי לנא דמיפא ולבשלא ולאטמנא ולאצלויי ודאדלקה שרנא ודמעבד כל צורבנא מיומא טבא

ברוך אתה יי אלהינו מקדש העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב:

בהדין ערובא יהא שרי לנא דמיפא ולבשלא ולאטמנא ולאצלויי ודאדלקה שרנא ודמעבד כל צורבנא מיומא טבא

richten, sowohl uns als jedem
Israëliten, der in diesem Orte
wohnt.

לְשַׁבְּתָא: לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל
הַדָּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

סדר ברכת הדלקת הנרות.

Am Vorabende des Sabbaths wird erst angezündet und dann die ברכה gesagt, am
Vorabende eines Feiertages aber zuerst die ברכה gesagt und dann angezündet.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (am Sabb.) שַׁבָּת
וְשֶׁל יוֹם טוֹב:

קבלת שבת.

Wenn der Vorabend des Festes am Freitag ist, wird nach dem Mincha-Gebet dieses
gesagt.

Kommt, laßt uns
lobsingen dem Herrn, jubeln
vor dem Hort unsers Heiles!
Laßt uns ihn mit Dank
empfangen, mit Sang und
Klang jubeln vor ihm. Denn
groß ist Gott, allmächtig,
ein großer Herr, Herr über
alle Götter! In seiner Hand
sind die unerforschten Tiefen
der Erde, und die himmel=
strebenden Berge sein. Sein
ist das Meer, er hat es ge=
schaffen, und das trockene
Land, das haben seine Hände
geformt. Kommet, laffet uns
bücken und beugen, das Knie
beugen vor Gott, unserm
Schöpfer! Denn er ist un=
ser Gott, wir das Volk,

צֵה לָבוּ גְרַנְגָּה לַיְיָ. גְּרִיעָה
לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ
בְּתוֹדָה. בְּזִמְרוֹת גְּרִיעַ לֹו:
כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל
עַל-כָּל-אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
מַחְקֵי-אָרֶץ. וְתוֹעֵפּוֹת
הָרִים לֹו: אֲשֶׁר לֹו הַיָּם
וְהוּא עָשָׂהוּ. וַיִּבְשֵׁת יָדָיו
יָצְרוּ: בְּאוֹ נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִכְרָעָה נִבְרָכָה לְפָנֵינוּ
עֵשָׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ.
וְאַנְחָנוּ עִם מְרַעִיתוֹ וְצֹאן

die Heerde, die er leitet an seiner Hand — heute, wo ihr horchet auf seine Stimme!

Darum verhärtet nicht euer Herz wie bei Meribah, wie an dem Tage bei Massa in der Wüste. Da versuchten mich eure Väter, und stellten mich auf die Probe, obgleich sie wohl geschauet mein Wirken. Vierzig Jahre hatte ich ein Widerwillen an dem Geschlechte, und sprach: die sind ein irr- und widersinnig Volk, die kennen nimmer meine Wege; und ich schwur in meinem Zorne; die gehen nimmer ein in meine Ruhestätte.

שיר Singet Gott ein neues Lied, singet Gott alle Welten! Singet Gott, lobet seinen Namen, verkündet von Tag zu Tag sein Heil. Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, unter allen Nationen von seinen Wundern. Denn groß ist Gott, gepriesen über Alles, furchtbar, erhaben über alle Erdengötter. Denn die Götter der Völker, das sind Götzen, und Gott hat den Himmel gemacht! Pracht und Glanz zieht vor ihm her, Macht und Herrlichkeit ist in seinem Heiligthume. Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker, ge-

יְדוּ. הַיּוֹם | אִם בְּקוֹרֹו
תִּשְׁמְעוּ: אֶל־תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם
בְּמַרְיָבָה. כִּיּוֹם | מִפָּה
בְּמַדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי
אֲבוֹתֵיכֶם. בְּחַנּוּנֵי נִסְרָאוּ
פָעַלְיוֹ: אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקוּשׁ
בְּדוֹר וָאֵמַר עִם תַּעֲי לְבַב
הֵם. וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דַרְכֵי:
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם
יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

צו שירו לוי שיר חדש.
שירו לוי כל הארץ: שירו
לוי ברכו שמו בשירו מיום
ליום ישועתו: ספרו בגוים |
כבודו. בכר־הַעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יי
וּמְהֻלָּל מְאֹד. נוֹרָא הוּא
עַל כָּל־אֱלֹהִים: כִּי | כָּל
אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיִּי
שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר
לְפָנָיו. עַז וְתַפְאֶרֶת
בְּמַקְדָּשׁוֹ: הָבּוּ לֵי

bet Gott die Ehr' und Macht! Gebet Gott seines Namens Ehre, nehmet Gaben und gehet ein in seine Höfe. Bücket euch vor Gott im heiligen Schmucke, zittert vor ihm, alle Welt! Sprechet unter den Völkern: Gott regieret, darum steht auch fest die Welt, und wanket nicht! er richtet die Völker in Rechtlichkeit.

Es freuen sich die Himmel, und es jauchzet die Erde, es brauset das Meer und was es füllet, es frohlocket die Flur und was darin ist; da jubeln die Bäume im Walde — vor Gott, so er kommet, so er kommet zu richten die Welt! Er richtet die Welt in Gerechtigkeit und die Völker in seiner Wahrfastigkeit!

„Gott regieret, da jauchzet die Erde, es freuen sich die Inseln, so viel ihrer sind. Wolke und Nebel um ihn herum, Recht und Gerechtigkeit die Grundfeste seines Thrones! Ein Feuer zieht vor ihm her, und auflodern seine Gegner ringsumher. Seine Blitze erleuchten die Welt; es flicht es und hebet die Erde. Berge zerrinnen wie Wachs vor Gott, vor dem Herrn aller Welt.

מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד
שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ
לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה
בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ. חִילוּ מִפְּנֵי
כָּל הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּנוֹיָם יי
מֶלֶךְ אֶרֶץ-תְּבוּן תִּבֵּל בְּלִ-
תְּמוֹט יְדֵי עַמִּים בְּמִישְׁרִים:
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
יִרְעֵם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ: יַעֲלֶז
שָׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר-בּוֹ. אִזּוּ יִרְנְנוּ
כָּל-עֵצֵי יַעַר: לִפְנֵי יי וְכִי
בָּא. כִּי בָּא לְשִׁפּוֹט הָאָרֶץ:
יִשְׁפֹּט-תִּבֵּל בְּצֶדֶק וְעַמִּים
בְּאִמּוֹנָתוֹ:

צוּ יי מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ.
יִשְׁמְחוּ אֵיִם רַבִּים. עֲנַן
וְעַרְפֵּל סְבִיבֵי. צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסֹאוֹ: אֵשׁ
לִפְנֵי תִלְדָּה. וְתִלְדֵהּ סְבִיב
צָרִיו: הָאֵירוּ בְּרַקִּיו תִּבֵּל
רְאֵתָהּ וְתַחֵל הָאָרֶץ: הָרִים
כִּדּוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יי.
מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל-הָאָרֶץ:

Verkündet, ihr Himmel sein Recht; daß schauen alle Völker seine Ehre; daß sich schämen Alle, die den Bildern dienen, die sich rühmen ihrer Götzen vor ihm sich beugen alle Götter! Es höret es Zion, und freuet sich, es frohlocken die Töchter Jehuda's ob deinen Richter-
sprüchen, Herr, denn du, Gott, bist erhöht über die ganze Welt, weit erhaben über alle Götter! Die ihr Gott liebet, hasset das Böse! Er wahret die Seelen seiner Frommen, und rettet sie aus der Frevler Hand. Ein Licht geht auf dem Gerechten, Freude denen, die redlichen Herzens sind. Freuet euch, ihr Gerechten, in Gott, und preiset seine Heiligkeit zum ewigen Gedächtniß.

מוזמר Psalm. Singet Gott ein neues Lied, denn er hat Wunder gethan. Ihm half seine rechte Hand, ihm half sein heiliger Arm.

Es hat Gott kund gethan sein Heil, vor den Augen aller Völker offenbaret sein göttlich Recht. Er gedachte seiner Huld und seiner Treue dem Hause Israels; es sahen die fernen Enden der Welt das Heil und die Hilfe Gottes. Darum jubelt vor Gott, alle Welt,

הגידו השמים צדקו וראו
כל העמים כבודו: יבשו
כל עבדי פסל המתהללים
באלילים. השתחוו לו כל
אלהים: שמעה ותשמח
ציון. ותגלגלנה בנות יהודה.
למען משפטיך יי: כי--
אתה יי עליון על כל--
הארץ. מאד געלית על--
כל אלהים: אהבי יי שנאו
רע שמר נפשות חסידיו.
מיד רשעים יצילם: אור
ודוע לצדיק. ולישרי לב
שמחה: שמחו צדיקים
ביי. והודו לזכר קדשו:

מוזמר שירו ליי שיר
חדש כי נפלאות עשה.
הושיעה לו ימינו וזרוע
קדשו: הודיע יי ישועתו.
לעיני הגוים גלה צדקתו:
זכר חסדו וַאֲמוֹנָתוֹ לְבֵית
יִשְׂרָאֵל. ראו כל אפסי ארץ
את ישועת אלהינו: הריעו

brechet aus in Freude, in Jubelklang und Sang! Spiellet vor Gott die Zither, die Zither und das tönende Saitenspiel! Mit Trompeten und Posaunenklang jubelt vor Gott, dem Könige! Es brauset das Meer und was es füllet, die Welt und die darin wohnen. Die Ströme rauschen und schlagen die Arme zusammen, die Berge stimmen in den Jubel ein — vor Gott, so er kommet zu richten die Welt! Er richtet die Welt nach seinem Rechte, die Völker in Gerechtigkeit.

„Gott regieret — es beben die Völker; der da thronet zwischen Cherubim — es wanket die Erde. Gott ist groß in Zion, erhaben ist er über alle Völker. Sie bekennen deinen Namen, der groß ist und furchtbar heilig. Des Königs Macht liebt das Recht, du hast festgestellt die Satzungen des Rechtes, du Recht und Gerechtigkeit gehandhabt in Jakob.

Erhebet Gott, unsern Herrn, bückt euch vor dem Schemmel seiner Füße, er ist heilig!

Moses und Aharon waren unter seinen Priestern, Samuel unter denen, die seinen Namen angerufen; wo sie zu Gott gerufen, hat er sie stets erhört.

דְּיִי כָּל הָאָרֶץ. פָּצְחוּ וּרְנְנוּ
וּזְמְרוּ: זְמְרוּ לַיְי בְּכִנּוֹר
בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמָרָה.
בְּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
הֲרִיעוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ יי: יִרְעַם
הַיָּם וּמְלֵאוּ. תִּבֵּל וַיּוֹשְׁבֵי
בָהּ: נְהָרוֹת יַמְהַאוּ כִּי יַחַד
הָרִים יִרְנְנוּ: לְפָנֵי יי כִּי בָא
לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט תִּבֵּל
בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

צט יי מֶלֶךְ יִרְנְנוּ עַמִּים.
יֹשֵׁב כְּרוּבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ:
יי בְּצִיּוֹן נְדוּלָה וְרֵם הוּא
עַל כָּל הָעַמִּים: יוֹדוּ שְׁמֶךָ
נְדוּלָה וְנִזְרָא קְדוּשַׁת הוּא:
וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֲרֵב.
אַתָּה כּוֹנֵנֶת מִישְׁרִים.
מִשְׁפָּט וְצֶדֶקָה בִּיעֲקֹב ו
אַתָּה עֹשֵׂית: רוּמְמוֹ יי
אֶל־הַיָּם וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם
רַגְלָיו קְדוּשַׁת הוּא: מִשָּׁה
וְאַהֲרֹן בְּכִהְנֻי וּשְׁמוּאֵל
בְּקִרְאוֹ שְׁמוֹ. קִרְאוּ אֶל-

In der Wolkensäule redete er zu ihnen; sie wahrten sein Zeugniß und das Gesetz, das er ihnen gegeben. Gott, unser Herr, du hast sie stets erhöret, hast ihnen manches nachgesehen, wenn du auch geahndet ihr Vergehen.

Erhebet Gott, unsern Herrn, bücket euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist Gott, unser Herr.

מזמור Ein Psalm von David. Gebet Gott, ihr Kinder Gottes, gebet Gott die Ehre und Macht! Gebet Gott seines Namens Ehre, bücket euch vor Gott im heiligen Schmucke! Die Stimme Gottes ziehet über die Wasser, der Gott der Ehre donnert, Gott auf den gewaltigen Wassern! Die Stimme Gottes in der Kraft! Die Stimme Gottes in der Pracht! Die Stimme Gottes bricht die Cedern, die Cedern des Libanon zerbricht Gott; läßt sie springen, wie ein Kalb, Libanon und Sirion wie die wilden Stiere. Die Stimme Gottes spaltet sich in Feuerflammen; die Stimme Gottes macht zittern die Wüste; die Wüste von Kadesch erzittert vor Gott! Die Stimme Gottes macht kreisen die Hindin,

יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעִמּוּד עֲנָן
יְדַבֵּר אֱלֹהִים. שָׁמְרוּ עֲדַתֵּי
וְחֹק נְתַן-לָמוֹ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶתְּהַ עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הָיִיתָ
לָהֶם. וְנִקָּם עַל-עֲלִילוֹתָם:
רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ
לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ:

כִּי מִזְמוֹר לְדָוִד. הָבּוּ לַיְיָ
בְּנֵי אֱלֹהִים. הָבּוּ לַיְיָ כְּבוֹד
וְעֹז: הָבּוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ.
הִשְׁתַּחֲוּ לַיְיָ בְּהַדְרַת-קִדְשׁוֹ:
קוֹל יְיָ עַל-הַמַּיִם אֵל-
הַכְּבוֹד הַרְעִים יְיָ עַל-מַיִם
רַבִּים: קוֹל-יְיָ בְּכַח קוֹל יְיָ
בְּהַדְרַת: קוֹל יְיָ שׁוֹבֵר אֲרָזִים
וַיִּשְׁבֵּר יְיָ אֶת-אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן:
וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ-עֵגֶל. לְבָנוֹן
וּשְׂרִיזוֹן כְּמוֹ בֵּן-רֵאמִים:
קוֹל-יְיָ חָצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ:
קוֹל יְיָ יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְיָ
מִדְּבַר קִדְשׁוֹ: קוֹל יְיָ יַחֲלֵל
אֵילוֹת וַיַּחֲשׂוּף יַעֲרוֹת

entblättert Wälder, und in seinem ganzen Tempel spricht alles von — seiner Ehre! Gott sitzet auf den Fluthen, und sitzet da in Ewigkeit — der Weltenherr! Gott gibt seinem Volke die Macht, Gott segnet sein Volk mit seinem Gottesfrieden!

לכה Komm, mein Freund, der Braut entgegen, den Sabbath laßt uns freundlich empfangen!

שמור „Gedanke“ und „That“ in einem Spruch ließ uns hören der einige Gott. Gott ist einig, sein Name einig, überall genannt in Ehr' und Ruhm und Herrlichkeit!

לךראת Komm, laßt uns der Sabbathstunde entgegen gehen, sie ist des Segens Quell; vom Ursprung an und Anbeginn von Gott geweiht; im Schöpfungswerke das Letzte, im Schöpfungsplane das Erste!

מקדש Du königlicher Tempel, du heilige Residenz! Steh' auf und geh' heraus aus deiner Verstörung. Nun sitzest du schon lange genug im Jammerthal; dein Erbarmen kommt, er erbarmt sich dein.

התנערי Schüttle ab den

ובהיכלו כלו אמר כבוד:
 יי למבול ישב וישב יי
 מלך לעולם: יי עז לעמו
 יתן יי | יברך את-עמו
 בשלום:

שם הנמצא בכל שני הספרות שלמה הלוי.

לכה דודי לקראת כלה.
 פני שבת נקבדה:
 שמור וזכור בד בור אחד.
 השמיענו אל המיוחד.
 יי אחד ושמו אחד. לשם
 ולתפארת ולתהלה: לכה
 לקראת שבת לכו
 ונלכה. כי היא מקור
 הברכה. מראש מקדם
 נסובה. סוף מעשה
 במחשבה תחלה: לכה

מקדש מלך עיר מלובה.
 קומי צאי מתוך ההפכה.
 רב לך שבת בעמק הבכא.
 והוא יחמול עליך המקה:
 לכה

(*) התנערי מעפר קומי.

(*) צצצח חול המועד או כשחל יום טוב צצצח אין לוונכים התנערי.

Staub, steh' auf, zieh' an dein Festgewand, mein Volk! Durch J'ai's Sohn aus Bethlehem nahet dir, mein Herz und Seel', das Heil!

Ermuntere dich, ermuntere dich! es geht dein Stern auf. Steig' auf, steig' auf du Gotteslicht! Wach' auf, wach' auf, mein Geist, und sing' dein Lied! Gottes Herrlichkeit, die wird an dir nun offenbar.

Darum schäm' dich nicht und scheu' dich nicht, ängstige dich nicht und gräm' dich nicht — du, mein armes Volk! auf Gott vertrau', er baut die Stadt in ihren Trümmern auf.

Die dich zerstöret, die sind zerstöret; verbannt von Gottes Angesicht, die dich bezwungen. Gott nimmt dich auf, und freut sich dein, wie sich freut der Bräutigam der Braut.

Rechts und links verbreitet sich dein Reich; du fürchtest nichts — als Gott allein. Kommt erst der Mann aus Perez Stamm, ist Freud und Fröhlichkeit in Israel!

Darum zieh' ein in Fried, du des Gatten Kron' und Schmuck, zieh' ein in Freud und Fröhlichkeit! Unter die Treuen und die Gläubigen, die Gott zu seinem Volk erfor,

לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֲרֶתְךָ עָמִי.
עַל יַד בֶּן־יִשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי.
קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי גְּאֻלָּהּ:

לכה

הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי. כִּי
בָא אֹרֶךְ קוֹמֵי אֹרֵי. עוֹרֵי
עוֹרֵי שִׁיר דְּבָרֵי. כְּבוֹד יְיָ
עֲלֶיךָ נִגְלָה:

לכה

לֹא תִבוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי.
מֵהַ תִּשְׁתַּחֲחִי וּמֵהַ תִּתְהַמֵּי.
בְּךָ יַחֲסוּ עַנְיֵי עָמִי. וְנִבְנְתָה
עִיר עַל תִּקְוָה:

לכה

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּה שְׂאִסְךָ.
וְרַחֲקוּ כָל־מַבְלְעֶיךָ. יִשִׁישׁ
עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ. כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן
עַל בְּרָהּ:

לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצֵי.
וְאֶת יְיָ תִּעְרִיצֵי. עַל־יַד
אִישׁ בֶּן־פְּרָצֵי. וְנִשְׁמַחַה
וְנִגְלָהּ:

לכה

בּוֹאֵי בְּשָׁלוֹם עֲטָרַת
בְּעִלָּהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה
וּבְצַהֲלָהּ. תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם־

zieh' ein, du gotterforne Braut!
Zieh ein, du gotterforne Braut!

Komm, mein Freund,
der Braut entgegen,
den Sabbath laßt uns
freundlich empfangen!

Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag

Gut ist es danken dem Herrn,
deinen Namen mit Sang und Saitenspieler zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Harfenklang und Lautenspieler. Denn du hast mich erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief sind deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Frevler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume, die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; — und du, Gott, bist erhaben, in Ewigkeit derselbe! Denn schau', deine Feinde, Herr, schau, deine Feinde, sind verloren in sich zerfallen alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Waldfstiers Horn, und salbest mich mit frischem Del. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Neidern, wenn aufstehen wider mich die Böswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Ceder auf dem Libanon wächst er in die Höhe, die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer markig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl und Falsch!

„Gott ist der Welten Herr! Er kleidet sich in seine Pracht, es kleidet sich Gott in seine Macht und gürtet

קבלת שבת

סגלה. בואי כלה. בואי
כלה:

לכה דודי לקראת כלה.
פני שבת נקבלה:

צב מזמור שיר ליום השבת:
טוב להודות ליי ולומר לשמך
עליון: להגיד בבקר חסדך
ואמונתך בלילות: עלי-עשור
ועלי-נבל עלי הגיון בכנור: כי
שמחתני יי בפעלך במעשי ידך
ארנן: מה גדלו מעשיך יי מאד
עמקו מחשבותיך: איש-בער לא
ידע וכסיל לא יבין את-זאת:
בפרוח רשעים כמו עשב ויציו
כל-פועלי און להשמדם ערי-עד:
ואתה מרום לעולם יי: כי הגה
אויבך יי כי הגה אויבך יאברו
יתפרדו כל-פעלי און: ותראם
בראם קרני בלתי בשמן רענן:
ותבט עיני בשורי בקמים עלי
מרעים תשמענה אזני: צדיק
בתמר יפרח בארז בלבנון ישנה:
שתולים בבית יי בחצרות אלהינו
יפריחו: עוד ינובון בשיכה דשנים
ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יי
צורי ולא עולתה בו:

צ יי מלך גאות לבש לבש יי
עזי התאזר אף תכוז תכל כל

sich; — da steht fest die Welt und wanket nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme ihr Kauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Kauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltenmeeres. Mächtiger Gott in seiner Höhe! — dein Zeugniß ist immer wahrhaftig; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott, für alle Zeiten!

תְּמוֹזָה: נִכּוֹן כְּסֵאֶךָ מֵאֵז מְעוֹלָם
אֶתְּהָ: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נִשְׂאוּ
נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם:
מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים | מִשְׁבְּרֵי
יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ: עֲדַתְּךָ נֶאֱמָנוּ
מֵאֵד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה-קֹדֶשׁ יְיָ לְאַרְךָ
יָמִים: קִישׁ יתום

מעריב ליל שביעי של פסח

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das unter der Linie stehende **ריבד**

ברכו Lobet Gott den Allgelobten!

Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der auf sein Wort läßt dämmern die Abenddämmerung, mit Weisheit öffnet die Himmelsportnen, mit Verstand und Einsicht wechselt und wandelt die Zeiten, und ordnet die

ברכו את יי המברך: Vorb.

ברוך יי המברך לעולם ועד: Gem.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ
מֵעֲרִיב עֲרָבִים בְּחֶכְמָה
פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְכוּנָה
מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת-
הַיָּמִים וּמְסַדֵּר אֶת-

יחבד Gelobt und gepriesen und erhöht und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt sei er! Der zuerst war, der zuletzt ist, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wolken fährt; nennet seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.

* יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם
וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֵלֵו לְרִכַּב
בְּעֲרֵבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֲלוֹו לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ
מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְלֶה: בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֵד: יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Gestirne, wie sie die Wache haben an der Himmelswölbung nach seinem Willen. Er schaffet den Tag und schaffet die Nacht, wälzt das Licht vor die Finsterniß und die Finsterniß vor das Licht, läßt wandeln den Tag, und bringt die Nacht, und macht die Scheidung zwischen Tag und Nacht — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, das ist sein Name. Er der Allmächtige, Ewiglebende und Beständige regieret unwandelbar über uns in Ewigkeit.

(Wenn der Festtag am Sabbath fällt, wird מערבית nicht gesagt)

ניוסד ע"ס א"ב

Der Ewige erlöste ein Hilfe bedürftiges Volk, und Israel sah selbst die Vergeltung. Da sang der Offenbarer (Moses) des mächtigen Heils: (Gottes). Mein Sieg ist der Allerhabene, der Licht und Finsterniß wandeln macht. Gebenedeit seist Du, Ewiger, der Abende dämmern läßt.

Mit ewiger, unwandelbarer Liebe warst du deinem Volke, dem Hause Israels stets zugethan; Lehr und Gebot, Gesetz und Recht hast du uns geoffenbaret. Darum ist, unser Gott und Herr, wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen dein Gesetz unser tägliches Gespräch; wir erfreuen uns an dem Worte

מעריב ליל שביעי של פסח

הַכּוֹכָבִים בְּמַשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בְּרַקִּיעַ כְּרַצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם
וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי
חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר.
וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה.
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה.
יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל הַיְיָ וְקָיָם
תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד:

וַיּוֹשַׁע יְיָ. אֹם לְמוֹשְׁעוֹת.
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל. בְּפָרוֹעַ
פְּרַעוֹת. אָז יִשִּׁיר גְּלָה
חֹסֵן יְשׁוּעוֹת. עֵינַי דָּגוּל
גִּיהַ וְנִישׁוֹן לְהַשְׁעוֹת:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב
עַרְבִים:

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ אֲהַבְתָּ. תוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים וְאוֹתוֹנוּ
לְמַדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ
בְּחֻקֶיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדַבְּרֵי

Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euren Herrn, und ihm dienet mit eurem ganzen Herzen, und mit eurer ganzen Seele, so werde ich Regen geben eurem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, deinen Most und dein Del. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet euch wohl in Acht, daß nicht sich bethöre euer Herz und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch bückt vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen Lande, das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte

מעריב ליל שביעי של פסח

וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת עַל־יְדֵי
וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינָיִךָ׃
וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעֲרֵיךָ׃
וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ
בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מִטְר־
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ
וְאִסַּפְתִּי דְגָנְךָ וְרִתִּירְשֶׁךָ
וַיִּצְהַרְךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשַׂדֶּךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאָכְלֹת
וּשְׂבַעְתָּ׃ הוֹשִׁמְרוּ לָכֶם פִּי
יַפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרֹתֶם
וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה
אֶף־יְהוָה בְּכֶם וְעֶצֶר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יְהִי מִטְר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
יְבוּלָהּ וְאֶבְדַתֶּם אֶת־מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
יְהוָה נָתַן לָכֶם׃ וּשְׁמַתֶּם א

auf euerem Herzen und auf eurer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um eure Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen eueren Augen. Lehret sie eure Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause, wenn du gehst auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Damit ihr und euere Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen euern Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

Gott sprach zu Moses! er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in der Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr solltet sie anschauen, und gedenken aller der Gebote Gottes, und sie thun und befolgen, und solltet nicht nachwallen euerem

אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְבְּכֶם
וְעַל־נַפְשֹׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
וְלִמְדוֹתֵם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֵיךָ:
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
בְּנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיבָר
לֵאמֹר לָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ
לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי
בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־
צִיצִית הַכַּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת:
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־
מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לִבְבְּכֶם

Herzen und eueren Augen, denen ihr nachhuhlet; sondern sollet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und sollet heilig sein vor euerm Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

אמ Das alles ist wahr und wahrhaftig, und steht fest bei uns; daß er ist Gott, unser Herr, und Keiner sonst, und wir sind Israel sein Volk; er hat uns erlöset aus der Hand der Könige, er, unser König, uns hat befreiet aus der Hand der Gewaltigen; er, der Allmächtige uns hat gerächt an unsern Drängern, und mit vollem Maße hat vergolten allen unsern Feinden, die uns ans Leben sind gegangen. Er ist es, der Gro- ßes thut bis ins Unerforschliche, und Wunder thut ohne Zahl; der uns ins Leben hat gestellt, und nicht ließ wanken unsern Fuß; der uns geleitet auf die Höhen unserer Feinde, daß wir das Haupt erheben über Alle die uns hassen und verach- ten; der Wunder that und Rache nahm für uns an

ואחרי עיניכם אשר אתם
זנים אחריהם: למען תזכרו
ועשיתם את כל מצותי
והייתם קדשים לאלהיכם:
אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם ממצרים
מצרים להיות לכם לאהים
אני יהוה אלהיכם:

אמת ואמונה כל זאת
וקים עלינו כי הוא יי
אלהינו ואין זולתו ואנחנו
ישראל עמו. הפורנו מיד
מלכים: מלכנו הגואלנו
מכף כל העריצים. האל
הנפרע לנו מצרינו.
והמשלם גמול לכל אויבי
נפשנו. העושה גדולות
עד אין חקר ונפלאות עד
אין מספר. השם נפשנו
בחיים ולא נתן למוט
רגלנו. המדריכנו על
במות אויבינו וירם קרננו
על כל שונאינו. העשה קנו
נסים ונקמה בפרעה

Pharao, und Zeichen that und Wunder im Lande der Kinder Chams. Er schlug in seinem Grimme alle die Erstgeborenen Egyptens, und sein Volk Israel führte er heraus aus ihrer Mitte zur ewigen Freiheit! Er führte seine Kinder durch des Schilfmeeres Klust, und ihre Verfolger und Verächter versenkte er in die Fluth. Da sahen seine Kinder seine Macht, verherrlichten und lobeten seinen Namen. Sein Reich und seine Herrschaft nahmen sie willig über sich. Moses und die Kinder Israel stimmten dir an das Siegeslied.

אותות ומופתים בארמת
בני חם. המכה בעברתו
כל־בכורי מצרים. ויוצא
את־עמו ישראל מתוכם
להרות עולם. המעביר בְּנָיו
בין גְּזְרֵי יַם סוּף. אֶת־
רודפיהם ואת שונאיהם
בתהומות טבע. וראו בְּנָיו
גְבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ
לשמו. ומלכותו ברצון
קבלו עליהם. משה ובני
ישראל | לך ענו שירה:

מיוסד ע"ס א"ב ונסוף סתום יוסף בר יעקב.

Am Pefachfeste sangen Seine Getreuen Ihm Siegeslieder: Der Herr hat gesiegt am selbigen Tage, am Pefachfeste zu Egypten.

Am Pefach auch wird eine Stimme aus den Höhen sich hören lassen: Israel soll geholfen werden durch Gott, eine Hilfe für ewige Zeiten, am Pefachfeste, das uns einst noch werden wird.

Am Pefach wanderten die Erlösten mit erhobener Hand, Israel gewahrte die siegende Allmacht, am Pefachfeste zu Egypten.

Am Pefach auch wird der Allerhabene durch die Allgewalt

פֶּסַח אָמוּנִים שִׁיר
שׁוֹרְרוּהוּ. וַיִּשַׁע יי בַּיּוֹם
הַהוּא. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח בַּת קוֹדֵשׁ יִשְׁמַע
מִמְרוֹמִים. יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע
בְּיַי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים.

פֶּסַח לַעֲתִיד:
פֶּסַח גְּאוּלִּים עֲבָרוּ
בְּמִשְׁאֵת יָד. וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת הַיָּד. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח דְּגוּל בְּעוֹז כְּבוֹדוֹ.

Seiner Majestät zum zweiten Mal Seine Allmacht zeigen, am Pefachfeste, das uns einst noch werden wird.

Am Pefach wanderte das geschaarte Volk, an Gütern reich, trockenen Fußes durchs Meer, am Pefachfeste zu Eghypten.

Am Pefach auch wird Seine Macht herbeiführen einen heftigen Wind und trocken machen die Meereszunge, am Pefachfeste, das uns einst noch werden wird.

Am Pefach ward das Lager Eghyptens, so ist es deutlich niedergeschrieben, durch Feuer und Rauch verzehrt, am Pefachfeste zu Eghypten.

Am Pefach auch werden die alten Wunder sich erneuen durch Blut, Feuer und Wolkenfäulen, am Pefachfeste, das uns einst noch werden wird.

Am Pefach hat Er durch Waffengewalt die Feinde überwunden, Israel aber zog aus mit erhobener Hand, am Pefachfeste zu Eghypten.

Am Pefach auch wird Heil und dauernder Friede erblühen, in Freuden und Frieden werden sie sich ergehen, am Pefachfeste, das uns einst noch werden wird.

Am Pefach hat Er die Zierde Eghyptens vernichtet, es war dort kein Haus, in dem nicht eine Leiche war, am Pefachfeste zu Eghypten.

Am Pefach auch werden die Völker sich vergeblich berath-

מעריב ליל שביעי של פסח

יוסף אדני שנית ירו.

פסח לעתיד:

פסח המזן חיליו בטוב
דיים. הלכו ביבשה בתוך
הים. פסח מצרים:

פסח והניף ירו ברוח
בעים. והחרים יי את
לשון ים. פסח לעתיד:

פסח ולעה במכתב שני.
מחנה מצרים בעמוד אש
ועני. פסח מצרים:

פסח | חדוש מופת עלי
ישן. דם ואש ותמרות
עשן. פסח לעתיד:

פסח טכס בצריו
להחרמה. ובני ישראל
יוצאים ביד רמה. פסח מצרים:

פסח ישע ותעצום שלום.
בשמחה תצאו ובשלום.
פסח לעתיד:

פסח כליל ענמים
להצמת. כי אין בית אשר
אין שם ומת. פסח מצרים:

פסח לאמים יהנו ריק

schlagen, ihr Untergang ist beschlossen, am Pefachfeste, das uns einst noch werden wird.

Am Pefach hat Er die wohlverschlossenen Thüren geöffnet, Gott, der die Thüren (Israels) überschritten, am Pefachfeste zu Eghypten.

Am Pefach auch wird der großmächtige Allregierer furchtbare Thaten üben: Sein Volk aber schirmen und schützen und erretten, am Pefachfeste, das uns einst noch werden wird.

Am Pefach hat Er Seine Geliebten zu einer dauernden Pflanzung bestimmt; Gott selber stritt für sie in Mizrajim, am Pefachfeste zu Eghypten.

Am Pefach auch wird Er die Gefangenen erlösen, Gott selber wird für sie ausziehen und streiten wider die Heiden am Pefachfeste, das uns einst noch werden wird.

Am Pefach hat die Prophetin (Miriam) den Wettgesang nur begonnen: singet dem Herrn, der hoch erhaben sich zeigte, am Pefachfeste zu Eghypten.

Am Pefach, bezeichnet mit dem geschenehen Wunder, werden sie vollenden den Sang: singet dem Herrn, der Großthaten gethan, am Pefachfeste, das uns einst noch werden wird.

Am Pefachfeste hat Er den Feinden das Sonnenlicht verdunkelt, für Israel aber ließ Er scheinen das Licht, am Pefachfeste zu Eghypten.

Am Pefach auch wirst Du erfreut werden durch den Ruf

לְנִגְפָהּ. וְזֹאת תְּהִי־הַמִּגְפָּה.

פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח מְלוֹי שְׁעָרִים פֶּתַח.

וּפֶסַח יְיָ עַל הַפֶּתַח.

פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח נֹרְאוֹת עֲזוֹי רַב

וְשִׁלִּיט. גָּנוֹן וְהִצִּיל פֶּסוּחַ

וְהַמְלִיט. פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח סְגוּלִים לְמַטֵּעַ

שִׁירִים. כִּי יִי נִלְחַם לָהֶם

בְּמִצְרַיִם. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח עֲרֵתִיד לְפִדְיוֹן

שְׁבוּיִם. וַיֵּצֵא יְיָ וְנִלְחַם

בְּגוֹיִם. פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח פְּתִיחַת קוֹל עֲנִתָהּ

נְבִיאָהּ. שִׁירוֹ לִי כִי גָאֵה

גָאֵה. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח צְפוֹי בְּאוֹת אֲשֶׁר

נַעֲשָׂה. וְזָמְרוּ יְיָ כִי גָאוֹת

עָשָׂה. פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח הַדָּר לְצִרְיֹן מְאוּרֵי

אוֹר. וְלִכְלֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

הָיָה אוֹר. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח רְצוֹי בְּמֵאֵמֶר צוּרְךָ.

Deines Schöpfers: auf meine Sonne! Dein Licht bricht hervor! am Pefachfeste, das uns einst noch werden wird.

Am Pefach wurde Seine Allmacht gerühmt; der Herr hatte Sein Volk bedacht, am Pefachfeste zu Eghypten.

Am Pefach auch wird der Ruhm Seiner Allmacht bezeichnend sein: unser Erlöser ist der Gott Zebaoth, so ist sein Name; am Pefachfeste, das uns einst noch werden wird.

Am Pefachfeste wird Er einst Heil auf Heil verbreiten, wird sich Seines Bundes erinnern zum Heile, mit Liebe einem ihm verwandten Volke beizustehen, was man von Mizrajim vernommen, wird auch von Zur gehört werden, wie sie dort mit Frohlocken, Sauchzen und großer Freude gesungen:

מי „Wer ist wie Du unter den Göttern, Herr? Wer ist wie Du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der solche Wunder thut?“

מלכותך Dein Reich und Walten sahen deine Kinder, wie du gespalten das Meer vor Moses.

וברוב Durch Deine unendliche Güte leitetest Du Deine Geliebten, durch Deinen Wind vermochten die Heere das Meer zu durchschreiten. Wohl dachte der Tyrann die Heimathlosen zu versenken. — Dein Odem blies

מעריב ליל שביעי של פסח

קומי אורי כי בא אורך.

פסח לעתיד:

פסח שבח והו בְּעוֹז

תַּעֲצוֹמוֹ. כִּי פָקַד יי אֶת

עַמּוֹ. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח תּוֹקֵף תְּהִלּוֹת ^{Verb.}

רְשׁוֹמוֹ. גּוֹאֲלֵנוּ יי צְבָאוֹת

שְׁמוֹ. פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח יוֹסֵף עַל יְשׁוּעוֹת

יְשׁוּעָה. בְּרִיתוֹ יִזְכּוֹר

לְהוֹשִׁיעָה. עִם קְרוֹבוֹ

בְּאַהֲבָה לְהוֹשִׁיעָה. כַּאֲשֶׁר

שָׁמַע דְּמִצְרַיִם לְצוֹר

נִשְׁמָעָה: בְּגִילָה בְּרִנָּה

בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֵם:

מִי־כַמְכָה בְּאֱלֹהִים יי. מִי

כַּמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא

תְּהִלּוֹת עוֹשֶׂה פֶּלֶא:

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעַ

יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה:

וּבְרוּב. טוֹבֵךְ נְחִיטָה

יְדִידִים. וּבְרוּחַ. יָם עָבְרוּ

גְּדוּדִים. אָמַר. כּוֹשֵׁר

לְהַצְלִיל גְּדוּדִים. נִשְׁפָּת.

— der Feind wurde mit demselben Maße gemessen. „Dies ist der Fels unseres Heils“ so riefen sie alle und sangen:

„Gott regieret in Ewigkeit.“

Und so ward es uns verheißen durch deinen Profeten: Daß Gott erlöset Jakob und es befreiet aus einer Hand, die stärker ist als seine.

Wer ist wie Du, eine Zuflucht zu Zeiten der Noth? Du bändigtest Deine Widersacher mit Zorn und Grimm. Deine Geliebten leitetest Du mit mächtigem Arm. Die Völker vernahmen Deine Erlösung und Siege. Gebenedeit seist Du Ewiger, der Israel erlöset.

Laß uns niederlegen, Gott unser Herr, in Frieden; laß uns aufstehen wieder, Herr, zu einem heitern Leben. Breite du als Schirm und Decke deinen Gottesfrieden über uns; stütze uns und kräftige uns mit weisem Rathe, daß wir vor dir bestehen, und hilf uns um deines Namens willen. Sei du ein Schutz und Schirm um uns herum; halt ab von uns Feind und Pest und Schwert und Hunger, Noth und Kummer! halt ab jedes Hemniß und Verderbniß vor und hinter uns, und birg uns im Schatten deiner Flügel; denn du, Gott, bist unser Hüter und Erlöser;

לְהִיּוֹת בְּסֵאֶמְאָה נִמְדָּדִים;
זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פִּיהוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד;
וְנֹאמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת־
יַעֲקֹב. וְנֹאמְרוּ מִיַּד חֲזֹק
מִמֶּנּוּ:

מִי כָמוֹךָ. מִשְׁגָּב לְעֵתוֹת
בְּצָרָה. נְטִייתְךָ. נוֹאצִיךָ בְּזַעַם
וְעִבְרָה. נְחִייתְךָ. סִגְלָתְךָ
בְּזִרְעֵי גְבוּרָה. שְׁמֵעוּ עַמִּים
נְאוֹלָתְךָ לְהַגְבִּירָה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל
וְנֹאמְרוּ:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ
לְחַיִּים. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת
שְׁלוֹמְךָ. וְתִקַּנְנוּ בְּעֵצָה
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ
וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אֹיֵב דָּבָר
וְהַרְבֵּב וְרָעַב וְיָגוֹן. וְהַסֵּר
שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ
וּבְצֵל כַּנְּפִיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי
אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה.

du, Gott, der allerbarmende Weltenherr. Wahre unsern Ausgang und unsern Eingang, und geleite uns zum Leben, Glück und Heil, heute und immer in Ewigkeit. — Breite deinen Gottesfrieden als Schirm und Decke über uns.

18 Damals erheben die vor-
schnellen Richter; sie selbst ver-
fielen in Zank und Streit. Du
brachtest Deine Geheiligten nach
ihren gewünschten Ruhestätten.
„Der Herr wird regieren“ Er,
der das Heil Seiner Getreuen
bewahret. Gelobt seist Du,
Gott, der seinen Gottesfrieden
breitet über uns und über
sein Volk Israel und über
Jerusalem.

(Am Sabbath wird auch dieses gesagt.)

19 „Die Kinder Israels sollen
beobachten den Sabbath, daß sie
halten den Sabbath für alle Zeiten
als einen ewigen Bund. Zwischen
mir und den Kindern Israels ist er
das Zeichen für die Ewigkeit, daß
Gott in sechs Tagen hat geschaffen
Himmel und Erde, und am siebenten
Tage geruhet und gefeiert.“

20 Und Mosès verkündete den
Kindern Israels die Feste
des Herrn.

21 Herr, öffne du meine Lippen,
daß mein Mund verkünde deinen
Ruhm!

22 Gelobt seist du Gott, unser
Herr, Gott unserer Väter, Gott

מעריב ליל שביעי של פסח

כי אל מלך | חנון ורחום
אתה. ושמור צאתנו ובוטאנו
לחיים ולשלום ומעתה ועד
עולם: ופרוש עלינו סבת
שדומך:

או נבהלו. פחוני דינים.
תפור עליהם. צוחות
ומדנים. תביאמו. קדוש שק
רנש מעונים. יי ימלך.
שומר תשועת אמונים:
ברוך אתה יי הפורש ו
סבת שלום עלינו ועל כל
עמו ישראל ועל ירושלים:

23 ושמרו בני ישראל את השבת
לעשות את השבת לדרתם ברית
עולם: ביני ובין בני ישראל אות
היא לעולם. כי ששת ימים עשה
יי את השמים ואת הארץ וביום
השביעי שבת וינפש:

24 וידבר משה את מועדי
יי אל בני ישראל: חצי קדיש

25 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
ברוך אתה יי אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי אברהם אלהי

Abrahams und Isaks und Jakobs du, der große, mächtige und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott, der in Güte und in Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket, und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens willen in seiner Liebe.

מֶלֶךְ Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild; Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

אֲתָה Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

מַכְלֵב Der verpfleget die Lebenden in seiner Milde, und belebet, die Todten in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit: der stülzet, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

וְנֹאמֵן Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten. Gelobt seist du, Gott, der belebet die Todten.

אֲתָה Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah! Gelobt seist du, Gott, Weltengott.

אֲתָה Du hast uns erwählet unter allen Völkern, hast uns geliebt und Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöht über alle Nationen, uns geheiliget durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu

יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל
חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עֲזוֹר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחֲיָה
מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם
כְּמוֹד בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ.
מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחֲקֵה וּמַצְמִיחַ
יְשׁוּעָה:

וְנֹאמֵן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יִהְיֶה לְלוֹךְ סְלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְגַרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ

deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

וַתֵּן Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Liebe (Sabbathe zur Ruhe) und Feste zur Freude, Feiertage und Zeiten zur Lust und Fröhlichkeit; (diesen Sabbathtag und) diesen Tag des Festes der ungesäuerten Brode, als die Zeit unserer Erlösung — (in Deiner Liebe) zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Möge unser Angedenken und Geschick, das Andenken unserer Väter, das Angedenken an den Messias den Sohn Davids, deines Knechtes, das Angedenken an Jerusalem, die heilige Gottesstadt, das Angedenken an dein ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anschauung und Anerkennung finden; und eine solche Erinnerung in Gnade und Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlösung uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen an diesem Tage. — Des Festes der ungesäuerten Brode.

Gedenke unser an diesem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke uns an diesem Tage mit deinem Segen — mit deinem Heile für's ganze Leben!

מעריב ליל שביעי של פסח

לְעִבּוּדְתֶךָ. וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתֵּתֵן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה (am Sabb.) (שְׁבִתוֹת לְמִנוּחָה)
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן. אֶת יוֹם
(הַשְּׁבִת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)
חַג הַמִּצּוֹת
הַזֶּה. זְמַן חֲרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא קֹדֶשׁ. זְכָר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר
זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ. וְזָכְרוּ
אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוּ מְשִׁיחַ בֶּן
דָּוִד עֲבָדְךָ וְזָכְרוּ יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קֹדֶשְׁךָ. וְזָכְרוּ כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה
לְטוֹבָה לְחַיִּים וְלְחַסֵּד
וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה.
זְכֵרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר

Möge die Verheißung des Heiles und des Erbarmens walten über uns, deine Gnade Milde und Barmherzigkeit über uns, dein Heil und deine Hilfe über uns; denn zu dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr, der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens!

Laß die Segnungen Deines Festes Gott, unser Herr, kommen über uns, daß es uns eingehet zum Leben und zum Frieden, zur Freude und Fröhlichkeit, wie es Dein Wille ist, und Du den Segen uns hast verheißt. (Unser Gott, Gott unserer Väter! hab' Gefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns in Deinen Geboten; gib uns unsern vollen Theil an Deiner Gotteslehre; sättige uns in Deiner Güte; erfreue uns mit Deinem Heile. Läutere Du, Gott, unser Herz, daß wir Dir dienen in Wahrhaftigkeit. Laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, (in Deiner Liebe und Freundlichkeit) in Freud' und Fröhlichkeit (der Sabbathruhe und) der festlichen Weihe und Heiligkeit; auf das Israel und Alle, die da heiligen Deinen Namen sich Deiner Gotteshuld und Liebe stets erfreuen. Gelobt seist Du, Gott, der da heiliget (den Sabbath und) Israel und die Zeiten.

Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feurigen Opfer Israels und sein Gebet empfangt

יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּם וְחַנּוּן.
וְרַחֲם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ וְ
חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהוֹשִׁיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-
בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וְלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן
כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ. (am Sabbath) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ רָצוּהָ בְּמִנוּחֵינוּ) קִדְשֵׁנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶקְנוּ
בְּתוֹרַתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ
וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעַתְךָ. וְטַהַר
לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ כַּאֲמַת
וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה
וּבְרַצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן
(שֶׁבֶת ו) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ.
וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי
שִׁמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקִּדְשֵׁי
(הַשֶּׁבֶת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים:

רָצוּהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וּבְתַפְלָתָם. וְהִשָּׁב אֶת-הָעֲבוּדָה
לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְהָשִׁי יִשְׂרָאֵל
וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרַצוֹן

du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefalle.

מִיָּמֵינוּ Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehst in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

מִרְיָם Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit; der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr in deiner Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen. für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarrender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

לְעַלְמַי Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöht und verherrlicht dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

וְכָל וְכָל Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

שָׁלוֹם Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist der Friedensherr und Fürst!

Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

Gelobt seist du Gott, der mit dem Frieden segnet sein Volk Israel.

מעריב ליל שביעי של פסח

וְתָהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל
עֲמָךְ: וְתִחְיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר
שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֵד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ
וְעַל נְשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עֲמָנוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְמוֹצוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת.
עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב כִּי־לֹא
כָּלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי־לֹא
תָמוּ חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם. קוּיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ
מִלְּבָנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֵד:
וְכֹל הַחַיִּים יוֹרוּךְ סְלָה וַיְהִלְלוּ
אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
וְעִזְרַתָּנוּ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שְׁמֶךָ וְלֹךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ
תְּשִׁים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מְלִךְ
אֲדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרַךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת
וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם:

Herr Gott! Bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippen vor trügerischen Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lasterern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit und Willigkeit deinen Geboten nachgehe und die Böses sinnen wider mich, keine Gewalt und Macht je haben über mich. Zerstöre du, Herr, ihren Rathschluß, und verderbe du ihre Pläne und Entwürfe, — um deines heiligen Namens willen, um deiner starken Hand, um deines heiligen Glaubens und der heiligen Thora willen; — auf daß errettet werden Alle, die dir anhänglich sind in der Liebe und Treue, hilf mir, Gott, und steh mir bei und erhöre mein Gebet.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, meinem Gott und Erlöser.

Der den Frieden schaffet in seinen Höhen, der schaffet Frieden unter uns und Frieden über Israel! Amen.

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי
 מִדְּבַר מְרָמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
 תִּדְוֹם וְנַפְשִׁי בְּעַפְרָא לְכֹל תַּהֲוֶה
 פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחֹשְׁבִים עָלַי
 רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלָקַל
 מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 קִדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ.
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיֶיךָ. הוֹשִׁיעֵה
 יְמִינְךָ וְעַנְיִי: יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי
 פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי
 וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו
 הִיא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֶנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גַּעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קַדְמֹנִיּוֹת: וְעַרְבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

קדיש טלס.

Am Sabbath wird vor קריש dieses gebetet.

„Es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Gott hatte vollendet am siebenten Tage sein Werk, das er gemacht, und er ruhete am siebenten Tage von seinem Werke, das er gemacht und Gott segnete den siebenten

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים

Tag und heiligte ihn; denn an ihm ruhet er von all seinem Werke, das Gott geschaffen und gemacht.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Isaaks und Gott Jakobs; du der große, mächtige und furchtbare Gott, du, der allerhöchste Gott, Herr und Meister im Himmel und auf Erden.

מן Ein Schild war den Vätern sein göttlich Wort, sein Gottespruch belebet die Todten. Er ist der heilige Weltenherr, desgleichen Keiner ist; der seinem Volke die Ruhe gibt an seinem heiligen Sabbatthage! denn sie hat er begnadiget und ihnen die Ruhe gegeben. Vor ihm stehen wir im heiligen Dienste, in der Furcht, im Schauer der Andacht und loben und bekennen seinen Namen Tag für Tag und immerfort mit unsern innigsten und sinnigsten Lob- und Segensprüchen. Ihm gebühret Lob und Dank; er ist der Friedensherr, der den Sabbath heiligt, und den siebenten Tag der Woche segnet, und dem Volke in seiner Heiligkeit die Ruhe gibt, das er gesättiget hat mit seiner Lust zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

אלהינו Allmächtiger Gott und Herr, Gott unserer Väter! Segne uns die Ruhe in deiner Gnad' und Freundlichkeit! Heilige uns in deinen Geboten, und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre. Sättige uns in deiner Güte und Milde, und erfreue uns mit deinem Heile. Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrheit und Aufrichtigkeit, und laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen, in ihm die Ruhe finden.

Gelobt seist du Gott, der den Sabbath hat geheiligt.

מעריב ליל שביעי של פסח

את יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְרוֹ מַחֲיֵה
מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ וְ
שָׂאִין כְּמֹהוּ הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם
שַׁבָּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהַנִּיחַ
לָהֶם לְפָנָיו נֶעֱבֹד בִּירְאָה וּפְחַד
וְנוֹרָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעִין
הַבְּרֻכּוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן
הַשְּׁלוֹם וּמְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבַרֵּךְ
שְׁבִיעֵי וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ לְעַם וּמְדַשְּׁנֵי
עוֹנֵג זֶכֶר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה
בְּמִנוּחָתֵנוּ. קָדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ
וְשִׂמְחֵנוּ בִישׁוּעָתֶךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת. וְהַנְּחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבָּת קָדְשֶׁךָ.
וְיִגְוַחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

ועתה יגדל גא פח אדני כפאשר דפרת לאמר: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה:
 ותגדל ויתקדש ו שמה רבא בעלמא די-ברא כרעותה וימליך מלכותה
 בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
 יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:
 ותברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה
 דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא וגחמתא
 דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

Gem. קבל ברחמים ובכרצון את תפלתנו:
 Verb. תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון די בשמיא
 ואמרו אמן:

Gem. יהי שם יי מבורך מעתה ועד-עולם:
 Verb. יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן:
 Gem. עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
 Verb. עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

קידוש

Am Sabbath wird zu Hause bei Tisch erst und bis לעשות gesagt.

Gelobt seist Du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der die Frucht der Aebe hat geschaffen!

ברוך Gelobt seist Du, Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns erwählet hat vor jedem Volke, uns erhöht hat über alle Sprachen und Nationen, uns hat geheiliget durch seine Gebote. Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Deiner Liebe (die Sabbathtage zur Ruhe), die Feste zur Freude, die festlichen Zeiten und Tage zur freundlichen und fröhlichen Erheiterung — (diesen Sabbathtag und) Den Tag des Festes der un-

ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם בורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם אשר בחר בנו
 מכל-עם ורוממנו מכל-
 לשון וקדשנו במצותיו.
 ותתין לנו יי אלהינו באהבה
 (שבתות למנוחה ו) מועדים
 לשמחה חגים וזמנים
 לששון את יום (השבת
 הנה ואת יום) חג המצות

gesäuerten Brote, als die Zeit unserer Befreiung — (in Liebe) zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten! denn uns hast Du erwählet, uns geheiligt vor allen Völkern, (und den Sabbath) und die heiligen Feste (in Liebe und Freundlichkeit) zur Freud' und Fröhlichkeit uns eigenthümlich beschieden. Gelobt seist Du, Gott, der da heiligt, (den Sabbath) Israel und die Zeiten.

מעריב ליל שביעי של פסח

הַזֶּה. זְמַן חֵירוּתֵנוּ
(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ וְכָר
לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ
בְּחֵרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְשָׁתָּ מִכָּל
הָעַמִּים (וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ
(בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה
וּבְשִׂשׂוֹן הִנַּחֲלָתָנוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מִקְרָשׁ (הַשַּׁבָּת וְ)
יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

ספירת העומר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר:

היום ששה ימים לעומר:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גִּבּוֹרְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קִדְמֹנִיּוֹת: לַמְּנַצֵּחַ בְּנֵינֹת וְכוּ'

Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt, uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil, uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völkerschaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in

עֲלֵינוּ לְשִׁבַח לְאֲדוֹן הַכֹּל. לְתַת
גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׁלֹא עָשָׂנוּ
בְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ
בְּמִשְׁפַּחוֹת הָאָדָמָה. שְׁלֹא שָׁם
חֶלְקֵנוּ כָּהֵם וְגוֹרְלֵנוּ כְּכָל־הַמוֹנִים:
וְאַנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם
וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשָׁמַיִם |

